

Bloug: Jeg troer ikke, det lønner Umasgen at føre denne Discussion videre, og jeg skal derfor kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) yttrede, at jeg skulde have sagt, at Forbeholdet var ligt Nul, men jeg vil gjøre ham opmærksom paa, at det ikke er mig, der har brugt dette Udtryk, men derimod den høitærede Indenrigsminister. Den ærede Rigsdagsmand er altsaa uberettiget til at tillægge mig denne Øtring her at have sagt en Bittighed. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) vedbliver at paastaae, at jeg selv har sædet Dommen over min Forespørgsel, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg vissefelig ikke veed, hvorvidt jeg har været heldig i at gjøre klart, hvad jeg har meent, men det er rigtigt, at det, hvorom jeg har næret Tvivl og æftet Oplysning, ikke har været om Fællesforfatningens Øktaanerkjendelse i Tydskland eller i Holsteen, men Regjeringens egen Opfattelse af den og sin Stilling til den. Ordet „Anerkjendelse“ kan særdeles vel bruges herom.

G. Winther: Der er blevet talt om, at der var Uro i Folket. Jeg har den Overbeviisning, at den Uro, der er vakt i Folket, er vakt ved dem, der have givet Folket den Forestilling, at den Forudsætning, hvorunder Grundlovsindskrænkningen blev givet, havde nogen retlig Betydning, der engang kunde bringe Danmarks Riges Grundlov af sig selv til retlig at indtræde i anerkjendt Kraft og Virksomhed i sin oprindelige Udstrækning. Da jeg troede, at denne Forespørgsel vilde hjælpe til at faae det gjort klart for hele Verden, at dette kun var et Bedrag, en Skuffelse, saa har jeg givet min Stemme til, at denne Forespørgsel maatte nyde Fremme; men derimod ingenlunde, fordi jeg troede, at vi skulde kunne faae noget andet Svar fra Regjeringen paa den, end vi kunde give os selv i Forveien, da Regjeringen tidligere med tydelige Ord har sagt os, at denne Forudsætning Intet havde at betyde. Jeg sigter her til det, som er udtalt af Premierministeren og som findes i Folketings-tidenden for den extraordinaire Samling i Mæret 1855, Pag. 392.

Grundtvig: Jeg anseer det rigtignok for uheldigt, at den ærede Spørger under Forespørgselen om, hvorvidt Fællesforfatningen var i anerkjendt Kraft og Virksomhed, slet ingen Bøgt vilde lægge paa, hvorvidt denne Forfatning virkelig anerkjendes af de Magter, som jo have havt en meget væsentlig Indflydelse paa dens Oprindelse; thi det er vissefelig ikke Sagen uvedkommende. Det Samme er Tilfældet med Forfatningens Anerkjendelse af dem, som tillige med os skulde være Dele af Fællesmonarchiet, thi jeg vedkjender mig ligefrem den Overbeviisning, at, saafremt Fællesforfatningen ikke er anerkjendt af de tydske Stormagter og af de tydske Forbundslande i Fællesmonarchiet, da er den ikke i anerkjendt Kraft og Virksomhed; det tør jeg baade i sproglig og historisk Henseende forsvare. Naar Taleren derimod paa den anden Side har været om, at denne Forespørgsel havde ingensteds hjemme, at den ingen Grund havde, naaget den er givet Fremme, saa at sige af hele Thinget, saa at Thinget vist vilde have modsat sig dens Fremme, naar det havde vidst, hvad den angik, da kan jeg ikke sige, hvad der har bestemt det ærede Thing i det Hele til at erklære sig for denne Forespørgsels Fremme, men derimod veed jeg godt, hvad der har bevæget mig, og det er nemlig, hvad jeg allerede før antydede, da jeg havde Ordet, nemlig, at Regjeringen ikke burde hindre Rigsdagen i, under en eller anden Form at omtale Stillingen, som den aabenbart deels er bleven forandret, siden Rigsraadet blev oprettet, og deels truer med at blive forandret. Der har været en Adresse i den Retning, som efter Forretningsordenen blev nægtet Fremkomst i denne Forsamling, og jeg kan derfor ikke see, at der var nogen anden Form end Forespørgselsens tilbage, hvorunder man idetmindste kunde faae at vide, om Regjeringen virkelig vilde nægte Rigsdagen Lov til, under hvilken som helst Form at udtale sig, om det end ikke var Andet, saa at udtale sig ligeoverfor de Udtalelser, som Regjeringen har givet Lov til at komme frem i den holsteenske Stænderssamling; thi det er aabenbart, at der har fundet Udtalelser Sted, som tage bestemt Hensyn saavel til den danske Rigsdag som til Dan-